

bobnali v svet o komunistični nevarnosti, samo, da bi narod zrl in se zagledal v grm komunistične opasnosti, pa pozabil na dejstvo, da so nas Slovence in Hrvate razkosali na razne oblasti, da nas bodo tem lažje davčno izžemali. Seve, vse to se bo zgodilo pod demokratsko-samostojno firmo, da gre za okrepitev države.

Vsekakor pa moramo obdržati pred očmi, da so odgovorni za vsa bremena, ki so zadela kmeta v dobi konstituantne in ki se bodo se rodila iz razcepljene Slovenije, demokratije in njihovi slabostojni sinovi, ki so prejeli iz vladnih rok za svoje izdajstvo vsak svoje plačilo: Dr. Vošnjak čast praškega poslanika, Urek novo hišo ter red Sv. Save II. razreda in Kirbiš, kot neizvoljeni poslanec izplačilo nezastavljenih poslanskih dnevnice. Da pa tudi begunec Mermolja in žganjar Drogenik nista glasovala za ustavo za same dnevnice in iz državnostvornosti, nam bo pritril vsak, ki ve, da se je g. Mermolja, odkar bija pri nas na Pesnici, temeljito bavil z vsom mogočim izvodom. Bivši štajercijaneec Drogenik pa se tudi ni branil in zavračal, kar so mu podarili na roko iz državne kase v zahvalo, da se je ravno on za dr. Vošnjakom najbolj zavzemal za delitev Slovenije in začasnih pokop naše avtonomije.

Položaj po sprejemu ustave je da nes pač tak, da imajo od kupljenega centralizma milijonski profit vsi oni, ki so glasovali zanj — narod pa nova davčna bremena. Drago, drago, bo plačeval tudi naš slovenski kmet, vinčar in delavec odkup turške vladne posesti in samostojne izvoznice. V zahvalo za nova plačila pa bosta morala kmet in delavski človek v deljeni Sloveniji molčati in se prav udano pokoriti za to, ker so ju prodali oni, ki so šli v volilni boj z zahtevo po stari kmetijski pravdi, ki pa je postala danes res samostojna — žepna pravda slabostojnih poslancev.

Kmetijski tabor

za cel ormoški okraj se vrši v nedeljo, 17. julija popoldne

na Hardeku pri g. Hanželiču

Sodelujejo naša društva, Orli, godbe in pevski zbori. Govorijo poslanci Jugoslovanskega kluba in drugi govorniki iz Maribora. S taborom je združena tudi narodna slavnost z raznimi zabavami.

Dne 17. julija vsi v Ormož!

Pogled v bodočnost.

Samostojni priznavajo, da smo pri sedajšnjih občinskih volitvah dobili 60% vseh oddanih glasov. Čeravno smo v resnici dobili več, se hočemo vendar ravnati po številkah, katere sami priznajo. Pri volitvah v konstituantno, dne 28. novembra 1920, smo dobili baje 36%.

Toraj smo po njihovem računu od zadnjih volitev napredovali za 24%. Ta ogromni napredek naše stranke v

slovenskem narodu, ki se je izrazil v golih, od nasprotnika priznanih volilnih številkah, kaže globoko silo naših idej in edino pravilno pot, po kateri hodi naša Ljudska stranka.

Vojna je minula, trezno in mirno delo brez hujkanja in nasilja stopa zopet v ospredje.

Mnogi, katere so samostojni s svojimi puhlimi obljubami v prvem hipu premetili, so se iztreznili in stopili nazaj v naše vrste, kamor edinole spadajo. To nam svedoči napredek naših glasov za 24%. Drugi pa še iščejo pravih potov in kolebajo med strankami sem in tje. Tudi ti ne bodo zgrešili praga naše krščanske stranke. Brez vabila bodo pristopili k nam, kjer najdejo nesebično

Prosim čitate, računajte in odgovorite!

„Neumnost in trmoglavost so najbolj drage reči na svetu“, tako sem vzkliknil, ko sem brai v „Straži“ sledečo vest: „Pri mariborskem okrožnem sodišču se je vršila pred kratkim vskljena obravnava v malenkostni zadevi: soseda očita sosedu, da ji je izpustila iz hleva svinjo in ptujski demokratski advokat toži na žaljenje časti ter žene to malenkost skozi dve inštanči, da imajo opraviti s pravdo dvakrat po dva advokata in štirje sodniki. Seveda so temu primerni tudi stroški. Tako „Straža“, a jaz pristavim, da vem še za celo vrsto podobnih malenkostnih pravnih med našim ljudstvom.

Sedaj pa si oglejmo to in druge enake pravde enkrat temeljito s praktičnega, pametnega stališča! Kolikor mi znano, stanejo navadne pravde v dveh instancah sedaj povprečno 4000 do 6000 kron. Ljudje božji, pomislite vendar, kakšno škodo delate sebi! Recimo, da bi kupil toženec in tožitelj namesto pravde vsak zase za 3000 kron platna za srajce! Sedaj se dobi po 30 kron. Vsak bi nesel svoji rodbini domov okroglo 100 metrov blaga in lahko napravil iz njih najmanj 35 srajce, s čemer bi imel oblačeno tudi par let največjo rodbino. In kaj ima, če hodi s takšnimi tožbami po sodnijah? Prazen žep, doma pa nezadovoljnost in s sosedi sovražstvo!

Škode pa nimajo samo tisti, ki se tožijo, temveč tudi vsi davkoplačevalci! Pogledajte si, koliko je po sodnijah sodnikov, pisarjev in slug! In vsi pravijo, da jih je še premalo, ker ne morejo zmagovati tožb, tako močno se ljudje tožarijo! Posledica to, da bodo nastavili še več sodnikov, še več pisarjev in pisaric, še več slug in moral imeti še več prostorov za vse to. In kdo bo plačeval? Ljudstvo pri davkih. Pa mi naj reče kdo, da neumnost in trmoglavost ni draga! Tam na sodnijah obračajo in grizejo advokati in sodniki besede in mlatijo po takšni prazni slami ljudstvo pa to dobro plačuje. Le sešajte si, koliko ljudi živi brez težkega dela, od same neumnosti in trmoglavosti tožbarjev!

Toda še eno vprašanje bi imeli. Ako bi kdo šel in prosil recimo za uboge sirote, vdove in reveže, za u-

skrb za dobrobit njihovega stanu in prvi napredek.

Po prihodnjih volitvah bodo ostali v Samostojni samo še tisti zakrknjeni, publoglavni kričaci, ki se nikdar ne bodo iztreznili in katerih ne manjka v nobenem narodu. Kakor je razpadla po prvih delnih uspehih liberalna »Narodna stranka«, kakor je tudi »Štajercijanska stranka« žalostno izdihnila, tako se tudi »Samostojna«, ki je samo zbirališče preostalih narodnih strankarjev in starih štajercijancev, ne bo obdržala na površju. Že prihodnje volitve ji bodo zavile vrat. Globoka sila naših idej in nesebično delovanje v blagor naroda — zmaguje. Jasnih oči gleda naša stranka v bodočnost!

vek „junak“, ki išče svojo „čast in pravico“.

Tako radi naglašamo, da je kmetijskega ljudstva okroglo 80 odstotkov v naši državi. Ali kje je tista kmetijska sloga, krščanski sporazum in bratstvo? Na vsakem koraku, pri vsakem dejanju naj kmetijsko ljudstvo pomisli, kaj je posameznemu in celoti v korist. Pravedanje gotovo ni, in tako sklepam kakor sem začel: neumnost in trmoglavost so najbolj drage reči na svetu.

Prof. J. Vesenjak.

Dekliški tabor

za šmarsko dekanijo

v Završah pri Grobelnem

(Zupnija Sv. Vid pri Grobelnem) bo 17. julija 1921. — Spored: ob 10. uri sv. opravilo s pridigo za Marijine družbe, nato takoj zborovanje Dekliških zvez cele dekanije. Predsednice in zastopnice Dekliških zvez pa pridite že ob 9. uri na razgovor o podrobni organizaciji Dekliških zvez v dekaniji! — Pridite pa tudi dekleta iz sosednjih dekanij. Imate zelo lepo železniško zvezo. Vlak iz Maribora pride na Grobelno ob 7. uri, vlak iz Celja pa po 8. uri!

Hvalevredno vprašanje.

Nedavno je 26 vseučilišnih profesorjev ljubljanske univerze objavilo v slovenskih časopisih odprto pismo, v katerem so ugotovili, da je voditelj Samostojne kmetijske stranke, profesor in nar. poslanec dr. Bogomil Vošnjak, osramotil v ustavotvorni skupščini dva svoja tovariša (dr. Prijatelj in dr. Kidriča) s tem, da jima je na nedvoumen način predbacival klečeplazenje pred bivšo Avstrijo. (To jima je očital radi tega, ker sta podpisala izjavo za avtonomijo Slovenije. Z odprtim pismom, objavljenim v slovenskih listih, so ljubljanski profesorji svojega tovariša, ki je v konstituant — torej tam, kjer bi moral govoriti kot zastopnik ljudstva le polno resnico — vedoma in namenoma govoril neresnico. — Ta zadeva je vzbudila zanimanje našega poslanca Martina Krajinca, ki je dne 8. t. m. stavil na min. predsednika Pašiča prav hvalevredno vprašanje. V svojem pismu mu navaja predvsem vest o bližnjem imenovanju dr. Vošnjaka za poslanika naše države v Pragi. Ker je dr. Vošnjak kot lažnjivec in natočevalac družabno nemogoč, se mu tako važna in odgovorna služba ne sme pod nobenimi pogoji podeliti, ker je razen tega še znano, da kot član mirovne delegacije v Parizu ni užival Pašičevega zaupanja. Dr. Vošnjak je v Parizu namreč izdajal in izblebetal važne diplomatske tajnosti. Znano je tudi, da so ga smatrali vsi resni sodelovalci Pašičevi kot nesposobnega za diplomatsko službo.

Radi vseh teh očitaj, ki so se nagromadila zoper dr. Vošnjaka, je poslanec M. Krajnc vprašal min. pred. sodnika to-le: 1. Ali ste voljni, imeno-

se zdi, gospoda, da nobeden izmed vas ne ve prav, na čem da je pri tej stvari. Toda jaz ljubim pri svojem poslu jasne cilje in ravna pot!

„To je vse prav in tudi res!“ je odvrnil doktor Livesey. „Na naših ramenih sloni odgovornost, ampak mi nismo tako v nejasnem glede ciljev in potov, kakor mislite! — Drugič pravite, da vam ne ugaja moštvo. Ali niso dobri mornarji?“

„Meni ne ugajajo! To pravico imam, mislim, da bi si bil sam izbral svoje moštvo — če že hočete vedeti — moje mnenje.“

„Ne rečem, da bi to ne bilo res“, je odgovoril zdravnik. Morebiti bi bil moj prijatelj storil boljše, če bi vas bil vzel seboj, ko si je izbiral moštvo. Če pa vas je prezrl, ni tega storil namenoma. — In prvi mornar Arrow vam tudi ne ugaja?“

„Ne! Utigne biti dober mornar — ampak preveč prilazen je z moštvom, in to ni priporočljivo za mornariškega častnika. Prvi mornar mora biti sam zase — ne sme pijančevati z drugim moštvom.“

„Mislite, da pijančuje z njimi?“ je zavpil graščak.

„Ne. Ampak preveč prilazen je z njimi.“

„Dobro!“ je rekel zdravnik. „Torej skrajka povedano — kaj želite?“

„Dobro! Povem vam. — Vi ste za trdno odločeni, gospodje, da greste na to pot?“

„Naš sklep je trden, kakor skala“, je dejal graščak.

„Prav dobro!“ je rekel kapitan. „Mirno in potrpežljivo ste poslušali tu moje trditve, ki sem vam zanje ostal dokaze dolžen. Poslušajte torej še eno. Ti ljudje nakladajo smodnik in orožje v spretni del ladje. Pod vašo kabino pa imate tako lep in primeren prostor. — Zakaj ne denete tja orožja in smodnika? To je eno. — Drugo pa je tole. Štirje vaši služabniki pridejo z vami na krov in čul sem, da dobijo odkazane svoje prostore spredaj. Zakaj pa jim ne daste prostorov blizu vaše kabine?“

„Se kaj?“ je vprašal graščak.

„Samo nekaj šel.“ je odgovoril kapitan. „Preveč je že bilo besed!“

„Kes da že vse preveč!“ je mal zdravnik.

„Rovedal vam bom, kar sem sam

ščal“, je nadaljeval kapitan, „da imate baje zemljevid otoka, da so na križi, ki zaznamujejo kraje, kjer so skriti zakladi in da leži otok —“

Imenoval je zemljepisno dolžino in širino otokov.

„Jaz tega nikdar živl duši nisem pravil!“ je vpil graščak.

„Moštvo ve za vse to!“

„Gospod doktor, to ste povedali vi ali pa Jim!“ je vpil graščak.

„Ni mnogo na tem, kdo da je povedal“, ga je zavrnil doktor Livesey. Opazi sem, da niti on nifi kapitan nista posebno verjela graščakovemu zatrjevanju, da je nedolžen. Tudi jaz mi sicer nisem mnogo verjel, ker je bil za zares strašno blebetav človek, toda za tem slučajem mislim, da je govoril resnico in da ne on in ne kdo drugi ni izdal lege otoka.

„Gospodje“, je nadaljeval kapitan, „ne vam, kdo ima tisti zemljevid, ampak ta pogoj stavim, da mora stvar ostati tajna, tudi za mene in za Arrowa, sicer bi vas moral prositi, da me odpustite iz službe!“

(Dalje prihodnjik.)

„Potrpite nekoliko!“ je rekel. „Čemu taka vprašanja, ki samo nevoljo vzbujajo in zdražbo napravljajo. Kapitan je deloma povedal preveč, deloma rekel premalo in zato ga moram prositi pojasnila. Rekli ste, kapitan, da vam voznja ne ugaja —?“

„Vajeli ste me“, je odgovoril kapitan. „Z zapečatenim poveljem, kakor pravilo, da povedem vašo jadrnico, kakor mi bo naročeno. Na tem ni še nič hudega. Ampak opazil sem, da danes že zadnji mož na krovu o tem potovanju ve več nego jaz. Po mojem mnenju to ni lepo in prav od vas, kaj —?“

„Nikakor ne!“ je rekel doktor Livesey.

„Drugič“, je nadaljeval kapitan, „sem zvedel, da gremo iskati zaklad, — zvedel od svojega lastnega moštva, pomislite! Zaklad iskati je vobče kolediva stvar, taka podjetja niso po mojem okusu, prav posebno ne, ako so tajna in če — oprostite, gospod Tre-lawney — je kdo tako tajnost celo izdal — papigi —!“

„Štirje vaši papigi —?“ je vzkliknil graščak.

„Kakor se vzame, gospod graščak. Čeravno človeku, hočem reči. Meni